

Висновки. У генезі вагітності, що не розвивається, провідне місце займає персистуюча урогенітальна інфекція, що передається переважно статевим шляхом.

Терьошин Вадим Олександрович, Меркулова Ніна Федорівна,
Могиленець Олена Іванівна, Єкімова Ніна Олександрівна
**ПАТОГЕНЕТИЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ
ЕНТЕРОСОРБЦІЇ В ЛІКУВАННІ ХВОРИХ З
РЕЦИДИВУЮЧОЮ ГЕРПЕТИЧНОЮ ІНФЕКЦІЄЮ**
Кафедра інфекційних хвороб,
Харківський національний медичний університет,
м. Харків, Україна

*Teryshin Vadim Oleksandrovich, Merkulova Nina Fedirivna,
Mohylenets Olena Ivanivna, Ekimova Nina Olexandrivna*
**PATHOGENETIC BASIS OF ENTEROSORPTION IN
TREATMENT OF RECURRENT HERPETIC INFECTION**
*Department of Infectious Diseases,
Kharkiv National Medical University, Kharkiv, Ukraine*
E-mail: v.teryshin@mail.ru; Teryshin V. A.

Актуальність. На сьогодні одним з об'єктів активних наукових досліджень є герпетична інфекція, що пов'язано з високою захворюваністю на тлі майже 100% інфікованості населення вірусом простого герпесу; труднощами контролю за передачею вірусу, особливо при безсимптомних і атипових формах захворювання; схильністю до хронічного рецидивуючого перебігу процесу; істотним впливом часто рецидивуючих форм герпетичної інфекції на психоемоційний статус пацієнтів. Рецидивуючий перебіг захворювання спостерігається у 30-40 % хворих на офтальмогерпес та у 50-75 % хворих на генітальний герпес.

Свій вибір препаратів з групи валацікловіру ми зупинили на препараті «Валавір» виробництва «Фармак».

Мета роботи. Вивчення ефективності валавіру при лікуванні хворих з рецидивуючою герпесвірусною інфекцією.

Матеріали та методи. Під наглядом знаходилося 78 хворих з хронічною рецидивуючою герпесвірусною інфекцією віком від 20 до 50 років, з них 36 чоловіків та 42 жінки. В обстежених хворих реєструвався черговий епізод загострення рецидивуючого герпесу, що характеризувався наявністю загальнотоксичного синдрому та герпетичною висипкою. Хворі скаржилися на підвищення температури тіла переважно у межах 37,5-38,2°C, загальну слабкість, нездужання, зниження апетиту й працездатності, наявність на шкірі обличчя (при *h. labialis* і *h. nasalis*) або статевих органів (при генітальному герпесі) характерних елементів герпетичного висипу. Обстежені хворі були розподілені на дві групи по 39 осіб у кожній, рандомізовані за статтю, віком, тяжкістю перебігу захворювання. Пацієнти обох груп отримували загальноприйнятту терапію, яка включала призначення ацикловіру, вітамінотерапію. В основній групі хворих призначали валавір по схемі – по 0,1 г 2 рази на добу на протязі 5 діб, потім по 0,1 мг 1 раз на добу на протязі 5 днів поспіль. Отримані дані обробляли статистично на персональному комп'ютері Celeron 300A із застосуванням стандартних пакетів прикладних програм.

Результати дослідження. Ефективність проведеної терапії оцінювалася за клінічними критеріями оцінки перебігу рецидивуючої герпесвірусної інфекції; при цьому враховували такі клінічні показники: частота, тривалість та інтенсивність рецидивів. Інтенсивність проявів рецидивуючої герпесвірусної інфекції оцінювалась нами за п'ятибальною шкалою за розробленою оригінальною методикою.

У динаміці клінічного спостереження було встановлено, що в основній групі хворих регрес клінічних проявів захворювання

відмічався у середньому на 24-48 годин раніше, ніж у осіб групи порівняння. Таким чином, у цілому, застосування валавіру більш ефективно скорочувало період маніфестації клінічних проявів герпетичної інфекції у обстежених пацієнтів. При порівнянні дії лікування на пацієнтів кожної групи було встановлено, що частота рецидивів в основній групі хворих знизилася на достовірно більшу величину – в 1,95 раза ($p < 0,05$), ніж у групі порівняння. Згідно з цими результатами був зроблений висновок, що валавір більш ефективно зменшує частоту виникнення рецидивів герпесу, ніж ацикловір. Таким чином, на підставі результатів клінічного обстеження пацієнтів можна зробити висновок про те, що валавір, використовуваний як засіб лікування герпетичної інфекції, в більшій мірі покращує основні клінічні показники стану хворого, ніж ацикловір.

Використання валавіру в терапії рецидивуючої герпесвірусної інфекції в основній групі показало відсутність побічних ефектів і алергічних реакцій. Таким чином, отримані дані обстеження пацієнтів з рецидивуючою герпесвірусною інфекцією свідчать про патогенетичну обґрунтованість та доцільність включення валавіру до комплексу лікування рецидивуючого герпесу, оскільки при застосуванні даного препарату вірогідно покращуються клінічні показники стану хворих, прискорюється досягнення стійкої ремісії хвороби.

При проведенні спеціального біохімічного дослідження до початку медичної реабілітації дозволило встановити наявність підвищеної концентрації середніх молекул (СМ) у сироватці крові хворих на ХВГС – у середньому в 3,7 раза стосовно норми в основній групі ($P < 0,001$), та в 3,63 раза ($P < 0,001$) – у групі зіставлення. При додатковому біохімічному обстеженні на момент завершення курсу медичної реабілітації було встановлено, що концентрація СМ у крові хворих основної групи знизилась до норми ($0,53 \pm 0,03$) г/л ($P > 0,1$), в той час як в групі зіставлення цей показник складав ($1,54 \pm 0,04$) г/л, тобто

зберігався в 2,96 раза вище за норму ($P < 0,01$) та в 2,9 раза вище відповідного показника в основній групі ($P < 0,01/01$). Застосування бонджигару додатково до загальноприйнятих засобів медичної реабілітації хворих на ХВГС сприяло досягнено стійкої клініко-біохімічної ремісії та нормалізації вивчених показників метаболічного гомеостазу у більшості обстежених основної групи.

Висновки. Отримані дані дозволяють вважати патогенетично обґрунтованим і клінічно перспективним включення комбінації реамберіну і Валавіру в комплекс лікування хворих на тяжкі форми ІМ.

Терьошин Вадим Олександрович, Меркулова Ніна Федорівна,
Могиленець Олена Іванівна, Єкімова Ніна Олександрівна
**ДОСВІД ЛІКУВАННЯ ТЯЖКИХ ФОРМ ІНФЕКЦІЙНОГО
МОНОНУКЛЕОЗУ, АСОЦІЙОВАНОГО З ВІРУСОМ
EPSTEIN-BARR**

Кафедра інфекційних хвороб,
Харківський національний медичний університет,
м. Харків, Україна

*Teryshin Vadim Oleksandrovich, Merkulova Nina Fedirivna,
Mohylenets Olena Ivanivna, Ekimova Nina Olexandrivna*
**TREATMENT EXPIERENCE OF SEVERE FORM OF
INFECTIOUS MONONUCLEOSIS ASSOCIATED WITH
EPSTEIN-BARR VIRUS**

*Department of Infectious Diseases,
Kharkiv National Medical University, Kharkiv, Ukraine*
E-mail: v.teryshin@mail.ru; Teryshin V. A.

Актуальність. Однією з актуальних проблем сучасної медицини є висока інфікованість населення вірусом Епштейна–